

Arrest

nr. 223 975 van 15 juli 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Kolenmarkt 83
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 januari 2019 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 11 januari 2011 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 juni 2012 werd verzoeker door de commissaris-generaal-voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) erkend als vluchteling.

1.3. De commissaris-generaal nam op 30 september 2016 de beslissing tot intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus.

1.4. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 15 januari 2019 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Deze beslissing, die verzoeker op 19 januari 2019 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Mijnheer
naam : [A.]
voornaam : [N.]
[...]
nationaliteit: Afghanistan

Krachtens artikel 21, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

U verklaarde op 09.01.2011 in België aangekomen te zijn. Op 11.01.2011 diende u een asielaanvraag in.

Op 06.06.2012 werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) de hoedanigheid van vluchteling toegekend.

Op 18.09.2012 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Vorst uit hoofde van mensenhandel en bendevoorming.

Op 12.02.2014 werd u door het Hof van Beroep te Brussel veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar met uitstel voor een periode van 5 jaar voor wat de voorhechtenis te boven gaat en ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van 10 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan het misdrijf mensensmokkel door ertoe te hebben bijgedragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan was van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnen kwam, erdoor reisde of aldaar verbleef, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, met de omstandigheden dat het misdrijf gepleegd werd ten opzichte van een minderjarige, dat het misdrijf gepleegd werd door misbruik te maken van de kwetsbare situatie waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, dat het misdrijf gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, dat van de betrokken activiteit een gewoonte gemaakt werd, dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet; aan het misdrijf mensensmokkel door ertoe te hebben bijgedragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan was van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnen kwam, erdoor reisde of aldaar verbleef, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, met de omstandigheden dat het misdrijf gepleegd werd door misbruik te maken van de kwetsbare situatie waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, dat het misdrijf gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, dat van de betrokken activiteit een gewoonte gemaakt werd, dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet; aan wetens en willens betrokken geweest te zijn bij een criminele organisatie die gebruik maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken (feiten gepleegd in de periode tussen 07.05.2012 en 24.08.2012).

In toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis werd u op 12.02.2014 vrijgesteld.

Op 24.09.2014 werd u opnieuw onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Vorst uit hoofde van mensenhandel en bendevoorming.

Op 27.10.2015 werd u door het Hof van Beroep te Brussel veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 jaar in staat van wettelijke herhaling en werd u ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van 10 jaar daar u zich schuldig gemaakt had

aan poging tot het misdrijf mensensmokkel door gepoogd te hebben ertoe bij te dragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan was van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnen kwam, erdoor reisde of aldaar verbleef, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, met de omstandigheden dat het misdrijf gepleegd werd ten opzichte van een minderjarige, dat het misdrijf gepleegd werd door misbruik te maken van de kwetsbare situatie waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precare administratieve toestand, zijn precare sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, dat van de betrokken activiteit een gewoonte gemaakt werd, dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet; aan het misdrijf mensensmokkel door ertoe te hebben bijgedragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon dat een persoon die geen onderdaan was van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnen kwam, erdoor reisde of aldaar verbleef, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, met de omstandigheden dat het misdrijf gepleegd werd door misbruik te maken van de kwetsbare situatie waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precare administratieve toestand, zijn precare sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, dat van de betrokken activiteit een gewoonte gemaakt werd dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet; aan leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie (feiten gepleegd in de periode van 13.02.2014 tot 25.09.2014).

Op 24.08.2016 werd aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van een intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 30.09.2016 nam het CGVS de beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus daar u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS vestigde de aandacht op het feit dat u noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Deze beslissing werd u ter kennis gebracht op 03.10.2016.

Ingevolge het vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel d.d. 07.03.2017 werd het uitstel dat verleend werd bij uw veroordeling d.d. 12.02.2014, uitvoerbaar.

U boet heden twee gevangenisstraffen uit ten gevolge van mensensmokkel. Mensensmokkel is een groeiend probleem. Gewetenloze en calculerende mensensmokkelaars verdienen geld aan andermans ellende, het verblijfsrechtelijk precair statuut van de slachtoffers dwingt hen de facto zich de laakbare praktijken van mensensmokkelaars te laten welgevalen. Aan de binnenkomst en doorreis van migranten in de Europese Unie wordt veel geld verdiend.

Uit het strafdossier m.b.t uw veroordeling d.d. 12.02.2014 blijkt dat u deel uitmaakte van een goed draaiende en erg actieve mensensmokkelorganisatie met leden van hoofdzakelijk Afghaanse herkomst. De frequentie van de smokkelactiviteiten was bijzonder hoog. Geregeld werden grote groepen en complete gezinnen overgebracht, met ook zwangere vrouwen en kleine kinderen. Minderjarigen werden ook als alleen reizende individuen overgebracht. De meeste vreemdelingen in verblijf kwamen toe in Brussel en van daar namen ze, hetzij onder begeleiding van een passeur, hetzij autonoom volgens de richtlijnen van de organisatie, de trein naar Gent-Sint-Pieters. Na verzameling in het Citadelpark te Gent, werden ze naar de E40-parking te Drongen gebracht met het oog op hun smokkeltransport naar Groot-Brittannië. Bij het eigenlijke transport werd weinig fijngevoeligheid aan de dag gelegd. Hoewel direct geweld tegen deze vreemdelingen niet of nauwelijks voorkwam, werden ze soms aan hun lot overgelaten op de smokkelplaats, en werden er soms ook koelwagens gebruikt, met alle daaraan verbonden gevaren. De slachtoffers dienden flink te betalen, er zou een minimum van 1000 euro per persoon gevraagd worden. Eén van uw medeplichtigen verklaarde dat de prijs ook afhing van de etnische afkomst van de vreemdelingen in onregelmatig verblijf. Hoewel u persoonlijk nooit naar de parkings zou gegaan zijn, was u zeer goed op de hoogte van de gang van zaken en speelde u een actieve rol als tussenpersoon. U onderhield zelf contacten met mensen, gaf informatie en instructies,

speelde een rol in de opvang van illegalen, u liet geld voor een ander lid van de organisatie op uw naam bij Western Union toekomen dat u dan weer aan deze persoon doorbetaalde, u had duidelijk een vertrouwensfunctie en speelde een cruciale rol als betrouwbare helper van één van de kopstukken van de bende.

Uit het arrest van het Hof van Beroep te Brussel d.d. 12.02.2014 blijkt: "In weerwil van wat ieder van de beklaagden M.N., W.M., [N.A.] of AZ wil laten uitschijnen, was de betrokkenheid bij de feiten en de rol van ieder van hen in de organisatie geenszins gering of beperkt te noemen. [...] De in hoofde van ieder van hen bewezen verklaarde feiten zijn ernstig en moreel bijzonder verwerpelijk, nu daardoor de openbare orde en veiligheid in het gedrang gebracht wordt en de overgebrachte personen uitgebuit worden. Het meewerken aan een dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef in hoofde van betrokkenen.

Deze veroordeling heeft blijkbaar weinig impact op u gehad en heeft u er niet van weerhouden om onmiddellijk na uw vrijlating op 12.02.2014 nieuwe, gelijkaardige feiten te plegen. Uit het arrest van het Hof van Beroep dd. 27.10.2015 blijkt dat het Hof de motieven van de eerste rechter zoals opgenomen in het vonnis d.d. 15.07.2018 onder punt 4.3.2. bijtrad: «[A.N.] staat aan het hoofd van de organisatie en vervult een belangrijke coördinerende rol. Hij wordt door de andere leden van de organisatie aangesproken als baas en zijn woning gelegen te Schaarbeek [...] vormt het belangrijkste afspreekpunt voor de organisatie zoals blijkt uit de vele observaties. De inhoud van de tagesprekken tonen aan dat de leden er afspreken om zaken te bespreken en regelingen te treffen die niet via telefonische contacten besproken mogen worden. [A.N.] staat frequent in contact met de leden van de organisatie en is op de hoogte van alle gebeurtenissen binnen de organisatie. Zijn hulp bestaat hoofdzakelijk in het ophalen en/of laten ophalen van te smokkelen personen bij hun aankomst in Brussel en het voorzien van opvang en tijdelijke verblijfplaats tegen betaling in afwachting van de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk. Uit verschillende communicaties blijkt dat er frequent veel jongens bij hem verblijven. [...] Op gegeven ogenblik haalt de huisbaas er zelfs de politie bij omdat hij zich beklaagt over het groot aantal personen aanwezig in de woning (navolgend proces-verbaal n°025505/14). Zijn verklaringen dat hij enkel hulp biedt aan vrienden, vrienden van vrienden en aan personen in het bezit van legale documenten is totaal ongeloofwaardig en wordt tegengesproken door de elementen van het strafdossier.

De hoeveelheid personen die de revue passeren overstijgt het karakter van vriendendienst en de vrijwillige hulpverlening. [A.N.] die trouwens enkel OCMW-steun geniet beschikt niet over de nodige financiële middelen om al deze personen gratis bij hem te huisvesten."

Mensensmokkel is een groeiend probleem en is voor criminele organisaties een manier om geld te verdienen aan het illegaal vervoeren en onderbrengen van migranten op het grondgebied van de EU. Het is niet onredelijk om uit het gegeven dat u zich liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op onwettig geldgewin af te leiden dat u weldegelijk een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. U hebt u bereid getoond geld te verdienen door misbruik te maken van de moeilijke situatie waarin uw slachtoffers zich bevinden en hebt er geen moeite mee gehad om leugenachtige, ongeloofwaardige verklaringen af te leggen ten overstaan van politie en justitie. Als mensensmokkelaar maakte u gewetensloos gebruik van de nood van migranten door ze voor geld naar het Verenigd Koninkrijk te smokkelen. Vaak gaat mensensmokkel gepaard met gevaar voor het leven of de gezondheid van de migrant, uit het strafdossier blijkt dat de organisatie waarvan u deel uitmaakte soms koelwagens gebruikte met alle mogelijke gevaren van dien. Ondanks een zware veroordeling, ging u vrijwel onmiddellijk na uw vrijlating weer over tot het plegen van gelijkaardige feiten. Enig schuldbesef lijkt u dan ook vreemd, u bleef blijkbaar ook volhouden dat het enkel om vriendendiensten ging. Gezien de duur van de geïncrimineerde periode, het grote aantal personen dat gesmokkeld werd, het internationaal niveau waarop gewerkt werd, de samenwerking van verschillende personen vereist om illegalen over te brengen naar België, hier op te vangen en te huisvesten en ze vervolgens door te sturen naar Groot-Brittannië en het gebruik van wisselende oproepnummers en van een codetaal maken dat door de gerechtelijke diensten geen geloof gehecht werd aan die bewering. Wanneer u op 21.09.2016 door een medewerker van het [C]GVS gehoord werd was u er nog steeds van overtuigd dat u ten onrechte veroordeeld werd. Er liggen thans geen elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat u niet opnieuw zou overgaan tot het plegen van gelijkaardige feiten wanneer u in de toekomst weer vrijgesteld zal worden, temeer daar u ervan overtuigd lijkt dat de feiten die u pleegde "slechts vriendendiensten" zijn en uw bestraffing onterecht was.

De vaststelling dat u sinds u in België verblijft, reeds tweemaal correctioneel veroordeeld werd voor gelijkaardige criminele feiten wijst er op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u momenteel een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Op 30.11.2018 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Uit de vragenlijst die overgemaakt werd op 10.12.2018 blijkt dat uw moedertaal Pasjtoe is; dat u Frans en Nederlands leest en/of kan schrijven; dat u sinds januari 2011 in België bent, dat u een Afghaanse identiteitskaart en een Afghaans rijbewijs had bij u thuis op het moment van uw arrestatie; dat uw Belgische verblijfsvergunning, geldig tot 30.05.2019 in de gevangenis ligt; dat u niet aan een ziekte lijdt die u verhindert te reizen of terug te keren naar uw land van herkomst; dat u voor u in de gevangenis terecht kwam, woonachtig was [...] te 1030 Schaarbeek; dat u geen duurzame relatie heeft in België; dat u kinderen, noch familie heeft in België; dat u een nicht heeft die in Frankrijk woont; dat u in Afghanistan gehuwd bent met [A.B.] die zich in Jalalabad (Afghanistan) bevindt met jullie 3 minderjarige kinderen; dat u een zoon heeft die in 2011 overleden is; dat u een schoonbroer heeft in Jalalabad ([A.B.], [...]); dat u een cursus Nederlands volgde te Dendermonde maar dat deze nog niet beëindigd was, dat u in de gevangenis van Doornik een cursus Frans volgde (diploma d.d. 11.03.2016); dat u werkt in de gevangenis van Doornik (loonstrookjes bijgevoegd); dat u in uw thuisland werkte als vrachtwagenchauffeur voor Amerikaanse en Europese soldaten, dat u nog niet veroordeeld/gevangen genomen werd in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst aangezien u daar niet veilig zou zijn omdat u gewerkt heeft voor Europese en Amerikaanse soldaten gedurende meer dan 4 jaar dat u bedreigd werd en het land diende te ontvluchten; dat uw familie moest vluchten uit het dorp waar jullie woonden; dat u in 2014 de vluchtelingenstatus verkreeg maar dat u die verloor in 2016; dat u nog steeds niet veilig bent in uw herkomstland; dat u nergens heen kan; dat u uw echtgenote en uw kinderen naar België zou willen laten overkomen zodat zij menswaardig zouden kunnen leven. U voegde volgende bewijsstukken toe: loonstrookjes van uw werk in de gevangenis; attest van deelname aan het project "Alpha Culture" gegeven door "Ecole de Cirque de Honnelles a.s.b.l. met een begeleidend schrijven d.d. 22.06.2018; attest d.d. 11.03.2016 dat u geslaagd bent voor "Alphabétisation - niveau 2 ; schrijven lerares alfabetisering en Frans als vreemde taal d.d. 04.10.2016.

U verklaarde kinderen noch familie te hebben in België. Uw echtgenote en de drie minderjarige kinderen die jullie samen hebben, zouden zich allen in Jalalabad (Afghanistan) bevinden. Onderhavige beslissing houdt bijgevolg geen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) in ten opzichte van uw echtgenote en jullie drie kinderen.

U zou op 09.01.2011 in België aangekomen zijn. Het grootste deel van uw tijd in België, bracht u echter door in de gevangenis. U was nog geen anderhalf jaar in België toen vastgesteld werd dat u deel uitmaakte van een mensensmokkelorganisatie en na een verblijf in België van amper 1 jaar en acht maanden werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis. Onmiddellijk na uw vrijlating op 12.02.2014 begon u alweer met het plegen van strafbare feiten. Het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Het is mogelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. Uit niks blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst.

De contacten met uw vrienden alhier kunnen via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft, onderhouden worden.

Hoewel u in de gevangenis wel werkt, was u op de momenten dat u niet gedetineerd was, nooit officieel tewerkgesteld in België en er kan niet gesproken worden van een economische binding met het gastland. Verder tonen de gepleegde strafbare feiten een hunker naar snel winstbejag aan. Gelet op de herhaling van de feiten blijkt het niet uw intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland. Zelfs indien u erin zou slagen op korte termijn na uw vrijstelling een job te vinden, blijft, gezien uw karakter en verleden, het risico op recidive bestaan.

De eventuele kennis, vaardigheden en ervaring die u gedurende uw verblijf in België opdeed, hoeft geenszins verloren te gaan en kan door u aangewend worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren.

Hoe dan ook, volgens artikel 8 tweede lid, EVRM wordt een inmenging in het privéleven toegestaan wanneer deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Welnu, uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder weegt dan de persoonlijke belangen die u eventueel zou kunnen doen gelden.

U verklaarde dat u nog steeds niet veilig zou zijn in uw herkomstland en dat u nergens heen zou kunnen. Het CGVS oordeelde op 30.09.2016 dat u direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan en een verwijderingsmaatregel bijgevolg niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. Er wordt voor de volledigheid opgemerkt dat onderhavige beslissing enkel een einde aan uw verblijfsrecht maakt en geen bevel om het grondgebied te verlaten impliceert.

U stelde eveneens dat u uw echtgenote en uw kinderen naar België zou willen laten overkomen zodat zij menswaardig zouden kunnen leven. Uit uw administratief dossier blijkt niet dat u in het verleden reeds een poging ondernomen zou hebben om uw echtgenote en kinderen via gezinshereniging naar België te laten overkomen. U werd immers op 06.06.2012 als vluchteling erkend en had toen, indien u dat gewild zou hebben, stappen kunnen ondernemen om gezinshereniging aan te vragen. Het is dan ook opmerkelijk dat u nu pas impliceert dat hun leven in Afghanistan mensonwaardig zou zijn.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de formele en materiële motiveringsplicht, van de artikelen 21 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 3, 8 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de zorgvuldigheidsplicht. Hij stelt tevens dat sprake is van een kennelijke appreciatiefout.

Zijn betoog luidt als volgt:

"A. In rechte

Artikel 21 van de vreemdelingenwet bepaalt dat:

De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Volgens een vaste rechtspraak van het EU Hof van Justitie

maatregelen die worden genomen om redenen van openbare orde of openbare veiligheid mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van degene tegen wie ze gericht zijn, dat in elk geval een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet vormen

► *Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 eist een volledige en correcte motivering van de administratieve beslissingen. Deze motivering moet rekening houden met de elementen van het dossier in het geheel en hierop antwoorden op pertinente wijze zodat de eiseres de redenering en de draagwijdte van de akte kan begrijpen.*

Op basis van deze formele motiveringsplicht van bestuurshandelingen en de rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, moeten individuele beslissingen formele gemotiveerd, dwz dat "de motieven die de beslissing schragen in de beslissing zelf moeten worden opgenomen" en dat, volgens art. 3 van de Wet van 1991, "de motivering in de beslissing zelf de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op afdoende wijze.

Om afdoende te zijn, moeten de motivering juist, pertinent, concreet, precies en volledig zijn.

► *De kennelijk beoordelingsfouten kunnen leiden tot de vernietiging van een bestuurshandeling. Worden beschouwd als redelijk beslissingen die verstaanbaar, aanvaardbaar en aannemelijk zijn.*

B. Toepassing in casu

Bestreden beslissing is genomen in toepassing van het artikel 21 van de vreemdelingenwet, op basis van de redenen van openbare orde.

De beslissing verwijst naar de twee beoordelingen die tegen de eiser uitgesproken werden, wegens mensensmokkel.

Zij verwijst evenals na het feit dat de twee beoordeling betreft een situatie van recidive.

Betreffende het bestaan van een privé of familieleven in België, stelt de verwerende partij vast dat de gezin van de eiser in Afghanistan is gevestigd, dat hij een belangrijk deel van zijn verblijf op het Belgische grondgebied in gevangenis zat en dat de kennis die de eiser in België heeft kunnen krijgen niet per se verloren zij, de eiser zou die kunnen gebruiken om elders zich vestigen.

Betreffende het risico van schending van artikel 3 EVRM, stelt de verwerende partij dat zelf als het CGVS oordeelde dat de eiser noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan, houdt huidige beslissing geen verwijderingsmaatregel in.

In verband met het familieleven, stelt de verwerende partij dat de eiser geen poging heeft ondernomen voor een gezinshereniging.

Verzoekende partij is van mening dat bestreden beslissing een verkeerde interpretatie maakt van de analyse dat het artikel 21 van de vreemdelingenwet eist, evenals van de waarborgen die de artikelen 3 en 8 EVRM verschaffen.

► *Eerst onderdeel: schending van het artikel 21 van de vreemdelingenwet*

In toepassing van artikel 21 van de vreemdelingenwet, kan de eiser het voorwerp maken van een beslissing van beëindiging van verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Volgens een vaste rechtspraak van het EU HvJ:

maatregelen die worden genomen om redenen van openbare orde of openbare veiligheid mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van degene tegen wie ze gericht zijn, dat in elk geval een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet vormen

In casu, stelt de verzoekende partij dat de motivering van de bestreden beslissing laat niet toe vast te stellen dat de bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, actueel zou zijn.

Zoals vastgesteld door de beslissing zelf, toonde de eiser voor zijn aanhouding geen blijk van integratie en beschikte hij over geen tewerkstelling.

De eiser blijkt niettemin sinds deze laste jaren bijzondere inspanningen uit te leveren om zich te integreren en zijn situatie te verbeteren: in de gevangenis, volgt hij lessen Frans (stuk 3), alfabetisering (stuk 4), deelt hij neem aan culturele activiteiten georganiseerd door de gevangenis (stuk 5). Hij heeft evenals loonstrookjes overgemaakt, die aanwijzen dat de eiser een tewerkstelling kan uitoefenen.

Verwerende partij analyseert deze elementen enkel als elementen die zouden hem helpen om zich elders te vestigen.

Zij analyseert niettemin niet hoe deze elementen kunnen aanwijzen dat de bedreiging dat de eiser zou kunnen vormen voor een fundamenteel belang van de samenleving, minder actueel zou kunnen zijn, nu dat de eiser kennelijk bezig is om belangrijke inspanningen te maken om zich her te integreren.

Verwerende partij analyseert enkel het risico van recidive door verwijzing naar het feit dat de eiser twee keren veroordeeld werd, voor dezelfde feiten.

De motivering van de bestreden beslissing toont niet dat verwerende partij dit element in overweging heeft geplaatst met die andere elementen die door verzoeker voorgelegd werden en die kunnen aantonen dat het risico voor de openbare orde minder actueel is.

Verwerende partij blijkt bijgevolg geen afdoende analyse te hebben gemaakt van het artikel 21 van de vreemdelingenwet en van het risico voor de openbare orde.

► Tweede onderdeel: schending van de artikelen 3 en 8 EVRM

In een arrest nr 200.119 van 22 februari 2018, heeft Uw Raad al beoordeeld:

Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge wat betreft de noodzaak aan inmenging in het privé- of gezinsleven van een persoon.

Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect voor het privé- en gezinsleven. Dit wordt onderzocht aan de hand van 'fair balance'-toets, waarbij wordt nagegaan of de overheid een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/ Oostenrijk (GK), § 76; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, KM./Zwitserland, § 53). Tevens moet blijken dat daarbij alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar werden betrokken.

Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nuñez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62). 2.19. Algemene factoren die meespelen in het kader van de afweging van het belang van het individu zijn, onder meer, de mate waarin waarin het privé- en gezinsleven daadwerkelijk wordt verbroken, de omvang van de banden in de Verdragsluitende Staat, alsook de aanwezigheid van omstandigheden die het moeilijk of onmogelijk maken om het bestaande privé- en gezinsleven in het land van herkomst of elders verder te zetten. Deze elementen worden afgewogen tegen de aanwezige elementen van immigratiecontrole of overwegingen inzake openbare orde (cf. EHRM 28 juni 2011, nr. 55597/09, Nuñez/Noorwegen, § 70; EHRM 12 juni 2012, nr. 54131/10, Bajsultanov/Oostenrijk, § 90; EHRM 1 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 79). Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt verder dat waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, quod in casu, het EHRM een aantal meer specifieke criteria heeft geformuleerd die nationale overheden moeten leiden in het maken van een redelijke belangenafweging met name de zgn. Boultif criteria. (EHRM 2 augustus 2001, Boultif/ Zwitserland, § 48).

Het betreft hier:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;*
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;*
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van de betrokkene tijdens die periode;*
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;*
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;*
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband;*
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;*
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de (huwelijks)partner zal ondervinden indien hij/ zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarnaar deze wordt uitgewezen.*

Uit de uitspraak van het EHRM inzake Üner (EHRM 18 oktober 2006, Üner /Nederland (GK), § 55, 57 en 58) volgt dat naast de Boultif criteria desgevallend ook in de belangenafweging moet worden betrokken:

- (9) het belang en het welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;*
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.*

In het arrest Emre (EHRM 22 mei 2008, Emre/Zwitserland, § 71; EHRM 11 juni 2013, nr. 52166/09, Hasanbasic/ Zwitserland, §54) vulde het Hof de gangbare criteria nog expliciet aan met twee aandachtspunten waarmee, in voorkomend geval, ook rekening moet worden gehouden bij de afweging. Het gaat om:

- (11) de specifieke omstandigheden van de zaak;*
- (12) het voorlopige of definitieve karakter van het inreisverbod.*

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet worden gehecht varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/ Oostenrijk (GK), § 70).

In huidige zaak, stelt verzoekende partij vast verschillende elementen door verwerende partij niet in overweging werden genomen:

- De eiser beschikt over een familie, samengesteld door zijn echtgenoot en hun drie minderjarige kinderen;*
- Het is duidelijk dat dit familieleven niet op het Afghaanse grondgebied kan zich ontwikkelen, aangezien het uit het advies van het CGVS duidelijk is dat de eiser het voorwerp van een behandeling die niet verenigbaar is met artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, zou uitmaken;*
- Het feit dat de eiser in geen ander land over een verblijfsvergunning beschikt die zou hem toelaten om daar zich vestigen en bijgevolg samen met zijn familie te wonen;*
- De eiser werd vastgehouden een paar maanden na het verkrijgen van zijn vluchtelingstatus, zodat hij niet de opportuniteit kreeg om een procedure tot gezinshereniging op te starten. Hij is bewust dat om een gezinshereniging te kunne maken, moet hij de voorwaarden van het artikel 10 van de vreemdelingenwet vervullen en bijgevolg een tewerkstelling hebben. Het is omwille van zijn huidige vasthouding dat de eiser momenteel zijn gezin niet kan verenigen.*

Bijgevolg, het is ter onrecht dat verwerende partij geen rekening houdt met het familieleven van de eiser in België.

Het is evenals onterecht dat de verwerende partij stelt dat het feit dat een verwijdering van de eiser naar zijn herkomstland een schending van het artikel 3 EVRM zou vormen, geen invloed heeft op huidige beslissing.

Het komt inderdaad wel uit de rechtspraak dat dit element in aanmerking kan komen in de analyse van de mogelijkheid om zich elders te vestigen en zijn familieleven te ontwikkelen (zie RvV 200.119 van 22 februari 2018).

Verwerende partij heeft bijgevolg zijn motiveringsplicht geschonden, samen gelezen met de artikel 3 en 8 van het EVRM."

2.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli

1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat deze werd genomen met toepassing van artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft ook duidelijk en zeer uitvoerig aangegeven welke feiten en inlichtingen hij in aanmerking nam en op basis van welke argumentatie hij meende voormelde beslissing te kunnen nemen. De voorziene motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoeker toe om zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, blijkt niet.

2.2.2. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in casu te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Het eerste lid is van toepassing, onverminderd artikel 61/8, op de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/7 tot verblijf gemachtigd is.”

Artikel 21 van de Vreemdelingenwet moet worden samen gelezen met artikel 23 van dezelfde wet, dat het volgende bepaalt:

“§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

Allereerst dient te worden gesteld dat verzoeker niet kan worden gevolgd in zijn stelling dat verweerder nalaat aan te tonen dat hij een actuele bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Verweerder heeft immers duidelijk uiteengezet dat verzoeker na een eerste veroordeling wegens mensensmokkel een tweede maal werd veroordeeld voor gelijkaardige feiten en toegelicht dat verzoeker geen schuldbesef lijkt te hebben aangezien hij blijft voorhouden dat hij slechts vrienden een dienst verleende, dat hij geen lessen trekt uit veroordelingen en dat hij de ernst van zijn daden niet blijkt of wenst in te zien. Verweerder heeft tevens geconcludeerd dat uit het persoonlijk handelen van verzoeker een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voor komt en dat het dus niet uit te sluiten valt dat hij dit gedrag in de toekomst zal herhalen.

Verzoekers betoog dat hij in de gevangenis lessen Frans volgt, deelnam aan een alfabetiseringsproject en aan culturele activiteiten en dat hij er ook werkt, doet aan het voorgaande geen afbreuk en laat geenszins toe te concluderen dat verweerder op incorrecte gronden of op kennelijk onredelijke wijze

oordeelde dat uit het gedrag van verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt. Er blijkt niet dat verweerder bij het beoordelen van het gevaar dat uitgaat van verzoeker een groter gewicht had dienen toe te kennen aan verzoekers wens om zich te integreren die zou blijken uit zijn activiteiten in de gevangenis. Verweerder heeft terecht opgemerkt dat integratie ook impliceert dat de Belgische reglementering wordt gerespecteerd en dat geen strafbare feiten worden gepleegd. Verzoekers bewering dat verweerder zijn werkbereidheid niet zou hebben betrokken bij de beoordeling van het gevaar dat van hem uitgaat mist daarenboven feitelijke grondslag. Verweerder heeft immers ook overwogen dat het feit dat verzoeker na zijn vrijstelling op korte termijn een arbeidsbetrekking zou vinden, gezien zijn karakter, het risico op recidive niet wegneemt.

Het is voorts niet incorrect of kennelijk onredelijk om een verder risico op recidive mede af te leiden uit het feit dat verzoeker na een eerste veroordeling wegens mensensmokkel dadelijk nieuwe strafbare feiten pleegde die aanleiding gaven tot een tweede veroordeling wegens mensensmokkel.

In een tweede onderdeel van zijn middel stelt verzoeker in wezen dat verweerder onvoldoende aandacht heeft besteed aan zijn gezins- of familielevens in België. De Raad kan in dit verband slechts vaststellen dat verweerder erop heeft gewezen dat verzoekers echtgenote en kinderen niet in België verblijven en dat de correctheid van dit gegeven niet ter discussie staat. Verzoeker geeft aan dat verweerder ook rekening had dienen te houden met het feit dat de bestreden beslissing hem verhindert in de toekomst een gezinsleven in het Rijk tot stand te brengen. Er dient echter te worden benadrukt dat verweerder ook heeft gemotiveerd dat niet blijkt dat verzoeker ooit enige poging ondernam om zijn vrouw en kinderen naar België te laten komen terwijl hij hiertoe nochtans de mogelijkheid had aangezien hij op 6 juni 2012 als vluchteling werd erkend. Verzoeker benadrukt dat hij een aantal maanden nadat hij werd erkend als vluchteling en hij een verblijfstitel verkreeg reeds van zijn vrijheid werd beroofd, doch weerlegt hiermee de vaststelling niet dat hij dadelijk na zijn erkenning als vluchteling (en voor zijn vrijheidsberoving) geen enkel initiatief nam met het oog op een gezinshereniging met zijn vrouw en kinderen in het Rijk. Het gegeven dat hij toen niet was tewerkgesteld en over een inkomen beschikte vormde, gelet op artikel 10, § 2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, nochtans geen belemmering om een gezinsherenigingsprocedure te laten opstarten. Verzoeker toont ook niet aan dat hij toen hij werd vrijgesteld nadat hij zijn eerste gevangenisstraf had uitgezeten enige poging ondernam om een gezinsleven in België tot stand te brengen. In deze omstandigheden, nu verzoeker reeds jaren gescheiden leeft van zijn echtgenote en kinderen en niet blijkt dat hij ooit de wens uitte om zich door zijn echtgenote en kinderen te laten vervoegen, laat staan dat blijkt dat hij hiertoe enige actie ondernam, kan niet worden gesteld dat verweerder onvoldoende rekening hield met het familielevens van verzoeker en de onmogelijkheid om in de toekomst in Afghanistan of elders een gezinscel te vormen. De verwijzing van verzoeker naar het arrest van de Raad van 22 februari 2018 met nr. 200 119, dat tot stand kwam ingevolge feitelijke omstandigheden die niet vergelijkbaar zijn met deze in voorliggende zaak, leidt niet tot een ander besluit.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Enige kennelijke appreciatiefout of een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 21 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.2.3. Verder moet worden gesteld dat uit het enkele feit dat verzoekers recht op verblijf in het Rijk wordt beëindigd in voorliggende zaak niet zonder meer een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden afgeleid. Verzoekers toelichting dat bij het onderzoek van de verenigbaarheid van de bestreden beslissing met de bepalingen van artikel 8 van het EVRM rekening moet worden gehouden met het gegeven dat hij, gelet op de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 3 van het EVRM, zijn vrouw en kinderen niet kan vervoegen in Afghanistan, laat op zich ook niet toe een schending van artikel 3 van het EVRM vast te stellen.

2.2.4. Inzake de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM merkt de Raad op dat, overeenkomstig het tweede lid van dit verdragsartikel, een inmenging van het openbaar gezag met betrekking tot de uitoefening van het recht op een privé-, gezins- of familielevens mogelijk is indien deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de

bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Het staat in casu niet ter discussie dat er een wettelijke basis is die verweerder toelaat de bestreden beslissing te nemen, namelijk artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Het staat ook vast dat verweerder oordeelde dat de bestreden maatregel vereist is ter bescherming van de openbare orde en dat hij bijgevolg één van de in artikel 8, tweede lid van het EVRM bepaalde doelstellingen nastreeft. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing laat ook toe vast te stellen dat verweerder een doorgedreven belangenafweging heeft doorgevoerd en dat hij hierbij de persoonlijke situatie van verzoeker in aanmerking heeft genomen. Zoals reeds gesteld toont verzoeker niet aan dat verweerder hierbij kennelijk onredelijk optrad.

Een schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden vastgesteld.

2.2.5. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde Verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 14 oktober 2002, nr. 111.462; RvS 30 november 2007, nr. 177.451). Verzoeker voert weliswaar de schending aan van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, maar hoger werd reeds aangetoond dat hij geen schending van deze verdragsbepalingen aannemelijk maakt.

2.2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt bijgevolg in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder, na verzoeker in de mogelijkheid te hebben gesteld zijn situatie toe te lichten en na een deugdelijk onderzoek te hebben gedaan van alle aangebrachte dienstige stukken, op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen en dient niet meer te worden ingegaan op verzoekers, ter onderbouwing van het schorsingsberoep gemaakte, bemerkingen inzake de vereiste om te kunnen beschikken over een van rechtswege schorsend beroep en op de wetskritiek inzake artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK